

live action

SHOUJO TSUBAKI (2016)

Írta: tomyx20 (tomyx20.wordpress.com)

A kamérialány története nem igényelte az élőszereplős feldolgozást, pláne, hogy a mangáját részletesen meganimálta az animeváltozat. Azonban 2016-ban mégis megkaptuk. A 48 perces animéhez képest ez már 90 perces, azonban újdonságokban nem bővelkedik, a történet ugyanaz, mint a mangában és az animében volt. Az animéről 5 éve, az AniMagazinhoz csatlakozásom hajnalán írtam (AniMagazin 29.), így a 10. születésnapján nem is ünnepelehetnék mással, sőt, ez egyben az 50. cikkem is.

Az alapanyag

Az anime és a manga a nyolcvanas-kilencvenes évek legbrutálisabbja volt, azonban mára megnőtt az emberek ingerküszöbe, köszönhetően általánosan a világ és főként a média lezüllesztésének, meg az olyan filmeknek, mint amilyen ez is. Nehezebb megbotránkoztatni minket a korábbi generációknál, ezzel szemben vagy éppen ezért ez a film már nem is próbálkozik ilyennel. Az 1992-es animét betiltották gyermek- és kislaltbántalmazás ábrázolása miatt. Mivel itt ezeket kihagyták, sokat veszít az alkotás az egyébként se túl nagy vonzerejéből.

Részlet 5 évvel ezelőttről: „*a Narita Customs betiltotta a filmet, mert olyan dolgokat tartalmazott, amiket akkor Japánban nem mutathattak mozgóképen, habár mindent (pontosan 26 jelenetet) cenzúrázva végül bemutatták független filmszínházakban*”

A történet

A 14 éves Midori anyja halála után csatlakozik a testi rendellenességekkel küzdő embereket foglalkoztató Vörös Macska Cirkuszhoz. Kezdetben színésznő akart lenni, de most már inkább csak meghalna, mivel a cirkuszban csak kihasználják, utálják és kínozzák őt. Nemsokára megérkezik Wonder Masamitsu, a nyugati varázslásban jártas középkorú férfi, akibe a lány beleszeret. Ekkor a mágus pártfogásába veszi, amiért őt is sikeresen kiutálja a csapat, és közös megpróbáltatásaik még csak ekkor kezdődnek.

A megvalósítás

Az opening pop-artos és nagyon jól viszzaadja a manga, valamint az anime képi világát. Néha pedig meglepően szép animés betétekkel oldottak meg olyan jeleneteket, amiket egyébként csak CGI-vel tudtak volna. A képi világ érdekességét növelendő Midori origami-virágokat árul, és a Holdat is utólag varázsolták a képre.

Nem annyira látványos, mint a korábbi változatok. Például Midori kiskutyáinak a kivégzésénél csak annyit látunk, hogy egy közepes tehetségű színész úgy tesz, mintha agyontaposná őket olcsó hangeffektok kíséretében. De elismerésre méltó, hogy ragaszkodtak az anime képi világához, és nem próbáltak változtatni a helyszíneken, valamint a jelmezeken. A nagyon élénk, kontrasztos színek a ruhákon és a háttereken azonban elterelik a figyelmet a színészekről. Ezt a különös látványvilágot Ninagawa Mika fotós és rendező ihlette. Érdekessége, hogy a főszereplő, Nakamura Risa divatmodell, a rendező, Torico pedig egy ruhatervező. Utóbbi magyarázza a jelmezek magas minőségét.

A főszereplő castingja (Nakamura Risa) és a jelmeze kívül-belül tökéletesen illik az ártatlan, hányattatott sorsú lány szerepére. Alakítása nem világmegváltó, amit modellként el sem várhatunk tőle, de ide pont elég.

Néhány szereplő viszont nagyon elfajzott lett, például a végtagok nélküli hernyóemberen tisztán látszik, hogy egy szerencsétlen színészre ráhúztak egy olcsó hálósákot, és abban küszködi végig a filmet, sőt, ha ez nem lett volna elég, gyerekek még az arcát is kifestették. Ráadásul az emberi percc helyett betettek még egy ilyen rusnyaságot. Kamabun, a fiú lány pedig inkább tinédzser, mint gyerek, ami tompítja a pedofil szálakat a cirkuszigazgatóval és a rendőrrel, mi több, kevésbé megrázóvá teszi a kegyetlen jellemvonásait.

A többiek viszont rendben voltak. Bár a kígyós nők köze nincs kígyókhöz, csak a csecsét mutogatja.

A film néhány plusz jelenet segítségével párhuzamba állítja Kamabunt Midorival, hiszen itt ő is csak a felnőttek szexuális játékszere. Ez részben magyarázza kegyetlen természetét és a hasonló lány iránti megvetését is.

A zenék többsége elég gyenge. Egyetlen jó dal van benne, plusz az ending, ami másfél órára elosztva nem nagy teljesítmény.

Műfaját tekintve inkább dráma, mint horror. A történet inkább csak borzasztóan szomorú, mint félelmetes, a film pedig kigyomláta azokat a szélsőségesen brutális jeleneteket (Midori kínzása vagy amikor az anyját szétrágják az egerék), melyektől az alapanyag horrorként megállta a helyét.

Kérdések és válaszok

Szexualitásból több van benne, bár a nemiszerveket elhomályosították. Ez olyan, mint az okos lány története, hogy több is volt benne, meg nem is. Nem mintha olthatatlan kíváncsiságot éreztem volna magamban egy tinédzser fiú középkorú férfi általi anális megrontásának premier plánban történő megtekintésére. A moziban a nézők reakciója már annál inkább érdekelt volna.

Újabb idézet 5 évvel korábbról: „*A film érintőlegesen azt is bemutatja, hogy a pedofília milyen is lehet. Ha a gyerekek esélye sincs elmenni*

a rendőrökhöz, akkor természetessé válhat egy zárt közösségben, márpedig a gyerekek úgy általában nem szoktak ilyesmiket tenni. Habár a középkorú férfi és fiatal, iskoláskorú lány szerelme rámutat, hogy még ez sem feltétlenül csak fekete vagy fehér.”

A fiatalok kiszolgáltatottsága fontos témája még az alkotásnak, mert ők nem képesek sem jogilag, sem fizikailag megvédeni magukat, és ha bántalmazó közegben rekednek, akkor menekülni sem tudnak hová. Az iskolai bántalmazások hasonlóak. Kialakulhat Stockholm-szindróma, és a kiskorú még befolyásolható életszakasza miatt könnyebben tud alkalmazkodni, mint a környezetét megváltoztatni. Nemhiába a két gyerekszereplő helyzete a legsanyarúbb a filmben, náluk már egy fokkal jobb a felnőtt alkalmazottaknak, majd a hierarchia tetején megjelenik a cirkuszigazgató, aki mindenki felett áll anyagilag, és nem sajnálja magától a pénzt, még ha a többieknek kevesebb is jut emiatt.

Az ajánlás

Mangahű, csak a végén változtattak jelentősen, ami így sokkal pozitívabb lett, mint a mangának, és azt az érzetet kelti, hogy Midori sem sokban különbözik a cirkuszi kollégáitól, vagy ha eleinte különbözött is, a végére már beilleszkedett úgy a cirkuszba, mint a vele kegyetlenül bánó világba. Emiatt egy próbát megér még azoknak is, akik már látták az animét és/vagy olvasták a mangát.

Annyi értelme volt a filmnek, hogy azok is megismerjenek egy klasszikust, akik már nem néznek vagy olvasnak a múlt évezredből származó műveket. Sokat nem ad a történethez hozzá, pár új jelenettel toldották csak meg a filmet, ami inkább csak gördülékenyebbé teszi az elbeszélést. Erre a médiaközi adaptáció miatt volt szükség. De akkor mitől lett kétszer akkora? A terjedelembeli különbség abból fakad, hogy kicsit lassabb az előadásmódja, mint egy animének. Illetve voltak a kibussszal utazós jelenetek, amik azért kellettek,

hogy tudjuk mivel járnak az országot, noha abba bele sem fértek volna mind a nyolcan.

Azoknak ajánlom még, akiknek túl vad az anime és a manga képi világa, de kíváncsiak erre a groteszk, bizarr, szadista, underground és gusztustalan történetre.

Cím: Shoujo Tsubaki

Hossz: 1 film (90 perc)

Év: 2016

Műfaj: romantikus dráma

források:

Taste of Cinema
Insainment webtv